

med tilpasning af deres traditionelle produktionssystemer tilpasset de lokale økosystemer. Dermed søger man at afbøde, at fattige producenter og ressourcefattige områder marginaliseres ud af udviklingen, fordi de ikke har råd til at købe selv simple produktions- og hjælpemidler.

I den forbindelse vil jeg gerne indskyde, at vi ikke bare bør acceptere forværring af naturressourcegrundlaget. Tværtimod bør vi bestandig søge at reparere og forbedre grundlaget og som sagt satse på at tilpasse produktionsmidlerne til den faktiske beskadigelse af naturen. Dette understreges af, at forædling af planter og husdyr er af central betydning. Bl.a. derfor er det vigtigt at bevare mangfoldigheden i den genetiske ressourcebase både i naturen og i genbanke.

Det meste af forædlingen foregår stadig på traditionel, men også stadig mere avanceret vis. Den genetiske ressourcebase er naturligvis også udgangspunktet for den forædling, der foregår ved hjælp af genteknologi. FAO ser muligheder i at bruge genteknologi til at gøre planter og husdyr mere robuste over for barskere naturforhold. FAO erkender, at den hidtidige prioritering i genteknologien ikke har tilgodeset fattige landmænd i udviklingslandene. Desuden mener FAO, at etiske forhold, biosikkerhed samt spørgsmål om intellektuelle rettigheder kan medføre, at der går 10-20 år, før den almindelige landmand i udviklingslandene kan nyde godt af bioteknologien.

Den danske regering er tilfreds med, at FAO her og nu finder arbejdet med traditionelle forædlinger nok så vigtige. Forædlingen af planter og husdyr forbliver af central betydning for fødevarerens sikkerhed, ligesom arbejdet med at bevare den biologiske mangfoldighed er afgørende for vor fremtid. Regeringen påskønner desuden, at der arbejdes med innovative metoder som f.eks. biologisk skadedyrsbekæmpelse.

Så vil jeg afslutte med et par ord om miljø og udviklingsbistand. Til daglig gør vi os næppe klart, at udviklingslandene ofte anser skærpede miljø- og sundhedskrav, som de rige lande forsøger på, som en begrænsning af deres mulighed for at opnå handel. Derfor er der behov for at bygge bro over denne tillidskløft mellem de industrialiserede lande og udviklingslandene. Danmark mener f.eks., at opfyldelsen af miljø- og sundhedskrav vil være til gavn for alle lande i verden. Vi kan jo ikke forvente, at miljø- og sundhedsbevidste forbrugere køber fødevarer fra udviklingslandene, medmindre disse varer overholder vestlige sikkerhedsnormer.

Derfor kunne det være en opgave at bistå udviklingslandene med at udvikle fødevarer af høj kvalitet og sikkerhed og at opbygge de kontrolsystemer, som er nødvendige for at sikre en sådan kvalitet og sikkerhed. Det ville kunne være et praktisk og konkret middel til at imødegå udviklingslandenes betænkeligheder ved skærpet miljø- og kvalitetspolitik. Regeringen har noteret sig, at spørgsmålet om miljømæssig bæredygtighed i topmødeteksterne har fået samme vægt som spørgsmålet om produktion. Derfor kan den tekst, vi nu skal vedtage, være et godt udgangspunkt for en efterfølgende teknisk konference.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at der er tale om et topmøde og ikke en verdenskonference eller en periodisk fagkonference, og derfor må vi fastholde og videreudvikle de grundlæggende FN-rammer for udviklingen.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for ministerens grundige redegørelse, og jeg vil gerne udtrykke min anerkendelse af, at økologisk produktion er nævnt konkret i teksten til topmødet på dansk initiativ. Det er trods alt en start, en vigtig start.

Økologisk landbrug er den eneste måde, hvorpå man kan opbygge og bevare agerjordens frugtbarhed. Dermed er økologisk jordbrug en forudsætning for at kunne sikre verdens fødevarerforsyning. Et andet kerneelement i at sikre fødevarerforsyningen er distributionen af fødevarerne. Her er principperne om »fair trade« helt centrale. Nogle af de store trusler mod fødevarerproduktionen i de varme egne er erosion. Det medfører tab af organisk materiale og dermed tab af frugtbarhed og tilsaltning af jorden efter intensiv vanding.

Disse problemer kan kun imødegås ved økologisk dyrkning, som opbygger jordens indhold af organisk stof, og som øger planternes evne til at optage vand og mindsker fordampningen. Det er forkert at tro, at såkaldt bæredygtigt landbrug eller integreret produktion er næsten lige så godt som økologisk produktion. Hvis man vælger en strategi, hvor der sprøjtes lidt og bruges lidt kunstgødning, så forhindrer man det positive drive, der er indholdet i økologisk produktion.

Man kan således ødelægge jordens komplicerede økologiske system på en eftermiddag ved